

LA COMISSIÓ DE SERVEIS, QUÈ ÉS?

La comissió de serveis és una eina de gestió de personal fonamental en l'Administració pública, però el seu ús ha de ser acurat i respectuós amb els principis d'igualtat, mèrit i capacitat dels funcionaris. A continuació, s'analitza en profunditat aquesta figura, integrant la normativa aplicable i la jurisprudència més rellevant.

Definició i marc normatiu

La figura de la comissió de serveis no està definida com a tal al text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic (TREBEP).

No obstant això, l'article 81.3 del TREBEP estableix la base per a la provisió provisional de llocs de treball en casos d'urgent i inajornable necessitat. A Catalunya, la normativa de referència és el Decret legislatiu 1/1997 (TRFP) i, especialment, el Decret 123/1997 (RGP). L'article 85.3 del TRFP disposa que: *"La comissió de servei, que tindrà caràcter temporal i no podrà durar més de dos anys, es donarà exclusivament per necessitats del servei; significarà la destinació a un lloc de treball diferent d'aquell que el funcionari ocupava i implicarà la reserva d'aquest lloc."*

A partir d'aquest marc, podem definir la comissió de serveis com la forma de provisió provisional d'un lloc de treball (vacant o reservat) per a funcionari, que cal cobrir amb funcionaris que reuneixin els requisits per a la seva ocupació, sempre que existeixin raons justificades d'urgència i inajornable necessitat, i amb una durada màxima de dos anys.

Trets característics i algunes claus sobre la comissió de serveis

1. El lloc de treball ha d'estar vacant o reservat: La comissió de serveis implica la cobertura provisional d'un lloc de treball. Això la diferencia de figures properes com

l'atribució temporal de funcions, on no es proveeix un lloc, sinó que s'assignen tasques addicionals a un funcionari.

2. Ha de concórrer una necessitat urgent i inajornable: Aquest és un requisit clau i, sovint, el més polèmic. L'Administració ha de justificar expressament en l'expedient per què no és possible esperar a cobrir el lloc de manera definitiva. No són vàlides fórmules genèriques, doncs el cas és que els tribunals han invalidat comissions de serveis per manca de motivació suficient sobre aquesta urgència.

3. La convocatòria ha de ser pública: Quan la causa sigui cobrir una plaça vacant de manera urgent i inajornable, la comissió de serveis s'ha d'ofertar mitjançant convocatòria pública. La **Sentència del Tribunal Suprem de 24 de juny de 2019 (rec. 1594/2017)** va fixar doctrina cassacional en aquest sentit. No obstant això, el mateix tribunal va matisar que aquesta convocatòria no requereix les formalitats d'un concurs ordinari. N'hi haurà prou amb: i) La publicació de l'anunci de l'oferta; ii) La constatació que l'adjudicatari compleix els requisits de la Relació de Llocs de Treball (RLT); iii) La valoració de la seva idoneïtat per al lloc.

4. La selecció s'ha de basar en el mèrit i la capacitat: Tot i la flexibilitat del procediment, la selecció no pot ser arbitrària. L'expedient ha de justificar, amb criteris objectius, per què s'ha escollit un candidat per sobre d'altres, respectant els principis de mèrit i capacitat.

5. El funcionari ha de complir els requisits de la RLT: Per poder ocupar un lloc en comissió de serveis, els funcionaris han de reunir els requisits i les condicions que la RLT estableix per a aquell lloc concret. Un funcionari no pot cobrir en comissió un lloc que no podria ocupar de forma definitiva.

6. Té un caràcter estrictament temporal: La durada màxima és de dos anys. Un cop transcorregut aquest termini, la comissió ha de finalitzar, sense perjudici de les pròrrogues. La jurisprudència ha estat molt crítica amb l'abús d'aquesta temporalitat, considerant desviació de poder prorrogar-les il·legalment o valorar l'experiència més enllà dels dos anys en futurs concursos per a la provisió definitiva del lloc.

7. El lloc s'ha d'incloure en futures convocatòries de provisió definitiva: El lloc ocupat en comissió de serveis s'ha d'incloure en les convocatòries de provisió (concurs o lliure designació) que es realitzin amb posterioritat. Si bé la normativa no obliga a incloure'l en la immediatament següent, s'ha de justificar a l'expedient per què no es fa, ja que la regla general és tendir a la cobertura definitiva.

8. Drets del funcionari comissionat: Els funcionaris en comissió de serveis tenen dret a:
i) La reserva del lloc de treball que ocupaven amb caràcter definitiu; ii) Percebre la totalitat de les retribucions corresponents al lloc que ocupen en comissió, amb càrrec als crèdits de la unitat de destinació.

9. El procediment s'inicia d'ofici: La comissió de serveis és un procediment que l'Administració inicia d'ofici quan detecta la necessitat. La simple sol·licitud d'un funcionari no inicia el procediment ni genera cap dret.

10. La comissió de serveis de caràcter forçós: Excepcionalment, es poden acordar comissions de serveis de caràcter forçós si no hi ha funcionaris voluntaris que compleixin els requisits. En aquests casos, els secretaris generals han de ponderar els següents criteris: idoneïtat del funcionari per al lloc; menors càrregues familiars; menor antiguitat; Proximitat geogràfica al lloc vacant. Si aquesta comissió forçosa implica un canvi de localitat que genera despeses addicionals, el funcionari té dret a les indemnitzacions reglamentàries.

**El present article és merament divulgatiu i no suposa assessorament ni compromís d'actualització.*

Per més informació, contacti amb info@fernandezadvocats.es